Parlamentul European
2014-2019

Document de ședință

A8-0153/2016

26.4.2016

RAPORT

referitor la sărăcie: o perspectivă de gen
(2015/2228(INI))

Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen

Raportoare: Maria Arena

Raportoare pentru aviz (*):
Lynn Boylan, Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale

(*) Procedura comisiilor asociate – articolul 54 din Regulamentul de procedură

PR_INI

CUPRINS

Pagina

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN 3

EXPUNERE DE MOTIVE 21

AVIZ AL COMISIEI PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE (*) 22

AVIZ AL COMISIEI PENTRU CULTURĂ ȘI EDUCAȚIE 30

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND 36

VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND 37

(*) Procedura comisiilor asociate – articolul 54 din Regulamentul de procedură

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la sărăcie: o perspectivă de gen
(2015/2228(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere articolul 2 și articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană,

– având în vedere articolele 8, 9, 151, 153 și 157 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

– având în vedere Carta drepturilor fundamentale a UE și în special prevederile referitoare la drepturile sociale și la egalitatea dintre bărbați și femei,

– având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1979 privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW),

– având în vedere Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul),

– având în vedere Strategia UE de creștere economică, Europa 2020, în special obiectivul de reducere a numărului de europeni care trăiesc sub pragul sărăciei la nivel național cu 25 % până în 2020, ceea ce ar însemna ieșirea din sărăcie a peste 20 de milioane de persoane, precum și necesitatea de implementare deplină a sistemelor de securitate socială și de pensii ale statelor membre, în vederea asigurării unui ajutor corespunzător pentru venit,

– având în vedere Pachetul de investiții sociale din 2013 al Comisiei,

– având în vedere Comunitatea de practici pentru integrarea perspectivei de gen din Fondul Social European (GenderCop), în special Grupul de lucru GenderCop pentru sărăcie și incluziune,

– având în vedere articolul 7 din Regulamentul privind dispozițiile comune pentru fondurile structurale pentru perioada 2014-2020,

– având în vedere în vedere convenția anuală din 2014 dedicată Platformei europene de combatere a sărăciei și a excluziunii sociale,

– având în vedere Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformare),

– având în vedere Directiva Consiliului 2010/18/UE din 8 martie 2010 de punere în aplicare a acordului-cadru revizuit privind concediul pentru creșterea copilului încheiat de BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP și CES și de abrogare a Directivei 96/34/CE,

– având în vedere foaia de parcurs a Comisiei din august 2015 privind un nou început pentru a rezolvarea problemelor de echilibru între viața profesională și viața privată pentru familiile care lucrează;

– având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei, din 3 decembrie 2015, intitulat „Angajamentul strategic pentru egalitatea de gen 2016-2019” (SWD(2015)0278),

– având în vedere rezultatele studiului privind persoanele lesbiene, gay, bisexuale și transgen realizat la nivelul Uniunii Europene de Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) și publicat la 17 mai 2013,

– având în vedere Rezoluția sa din 13 octombrie 2005 privind femeile și sărăcia în Europa[1] și Rezoluția sa din 3 februarie 2009 privind nediscriminarea pe criterii de sex și solidaritatea intergenerațională[2],

– având în vedere poziția sa adoptată în primă lectură la 20 octombrie 2010 în legătură cu adoptarea Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei privind concediul de maternitate[3],

– având în vedere Rezoluția sa din 8 martie 2011 referitoare la sărăcia în rândul femeilor în Uniunea Europeană[4],

– având în vedere Rezoluția sa din 5 aprilie 2011 referitoare la prioritățile și structura unui nou cadru al politicii UE de combatere a violenței împotriva femeilor[5],

– având în vedere Rezoluția sa din 13 septembrie 2011 referitoare la situația femeilor care se apropie de vârsta de pensionare[6],

– având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2011 privind situația mamelor singure[7],

– având în vedere Rezoluția sa din 20 aprilie 2012 privind femeile și schimbările climatice[8],

– având în vedere Rezoluția sa din 24 mai 2012 referitoare la aplicarea principiului egalității de remunerare între bărbați și femei, pentru muncă egală sau muncă de valoare egală[9],

– având în vedere Rezoluția sa din 6 februarie 2013 referitoare la cea de a 57-a Sesiune a CSF a ONU: Eliminarea și prevenirea tuturor formelor de violență împotriva femeilor și

[1] JO C 233 E, 28.9.2006, p. 130.
[2] JO C 67 E, 18.3.2010, p. 31.
[3] JO C 70 E, 8.3.2012, p. 162.
[4] JO C 199 E, 7.7.2012, p. 77.
[5] JO C 296 E, 2.10.2012, p. 26.
[6] JO C 51 E, 22.2.2013, p. 9.
[7] JO C 131 E, 8.5.2013, p. 60.
[8] JO C 258 E, 7.9.2013, p. 91.
[9] JO C 264 E, 13.9.2013, p. 75.

fetelor[1],

– având în vedere Rezoluția sa din 12 martie 2013 referitoare la impactul crizei economice asupra egalității de gen și a drepturilor femeilor[2],

– având în vedere Rezoluția sa din 10 martie 2015 referitoare la egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană în 2013[3],

– având în vedere Rezoluția sa din 9 iunie 2015 referitoare la Strategia UE pentru egalitatea între femei și bărbați post-2015[4],

– având în vedere Rezoluția sa din 8 octombrie 2015 referitoare la aplicarea Directivei 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă[5],

– având în vedere Rezoluția sa din 8 octombrie 2015 referitoare la reînnoirea Planului de acțiune al UE privind egalitatea de gen și capacitarea femeilor în contextul dezvoltării[6],

– având în vedere studiul din aprilie 2014 comandat de Comisie și intitulat „Single parents and employment in Europe” (Părinții singuri și ocuparea forței de muncă în Europa);

– având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale referitor la îndeplinirea obiectivului de combatere a sărăciei în contextul creșterii cheltuielilor curente ale gospodăriilor și avizul însoțitor al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen,

– având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen și avizele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și al Comisiei pentru cultură și educație (A8-0153/2016),

A. întrucât cele mai recente date ale Eurostat arată că numărul femeilor care trăiesc în sărăcie rămâne constant mai mare decât cel al bărbaților, în prezent existând 64,6 milioane de femei în această situație, comparativ cu 57,6 milioane de bărbați[7]; întrucât sărăcia are un impact diferit asupra femeilor și bărbaților; întrucât femeile erau îndeosebi afectate de riscul de sărăcie în UE-28 în 2014, acest indicator ridicându-se la 46,6 % înainte de transferurile sociale și la 17,7 % după transferurile sociale; întrucât rata sărăciei în rândul femeilor înregistrează variații mari între statele membre; întrucât indiferent de specificul grupurilor de risc, cum ar fi femeile în vârstă, femeile singure, mamele singure, lesbienele, bisexualele, femeile transgen și femeile cu dizabilități,

[1] JO C 24, 22.1.2016, 8.
[2] Texte adoptate, P7_TA(2013)0073.
[3] Texte adoptate, P8_TA(2015)0050.
[4] Texte adoptate, P8_TA(2015)0218.
[5] Texte adoptate, P8_TA(2015)0351.
[6] Texte adoptate, P8_TA(2015)0350.
[7] http://ec.europa.eu/eurostat/tgm/refreshTableAction.do?tab=table&plugin=1&pcode=t2020_50&language=fr

ratele sărăciei în rândul femeilor migrante și al femeilor din minoritățile etnice sunt aceleași în întreaga UE; întrucât 38,9 % din populație și 48,6 % dintre femeile singure din UE-28 nu pot face față cheltuielilor neprevăzute; întrucât Înaltul Comisar al ONU pentru drepturile omului semnalează că femeile reprezintă majoritatea populației cu cel mai mare grad de sărăcie din lume, iar numărul femeilor care trăiesc în condiții de sărăcie în mediul rural a crescut cu aproximativ 50 % din 1975; întrucât femeile realizează două treimi din numărul orelor de muncă la nivel mondial și produc jumătate din alimentele lumii, dar, totuși, primesc numai 10 % din veniturile mondiale și posedă mai puțin de 1 % din proprietăți;

B. întrucât egalitatea de gen pe piața muncii, realizată prin creșterea bunăstării economice și sociale, aduce avantaje nu numai femeilor, ci și economiei și întregii societăți; întrucât obiectivul de a asigura egalitatea între bărbați și femei a fost prevăzut încă din 1957 de Tratatul de la Roma;

C. întrucât guvernele s-au angajat, prin Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului și prin Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă, să garanteze că toți băieții și toate fetele finalizează cursurile învățământului primar; întrucât Parlamentul a organizat un eveniment intitulat „Capacitarea femeilor și a fetelor prin educație” cu ocazia Zilei internaționale a femeii, în mai 2015; întrucât educația, atât cea formală, cât și cea informală, este esențială pentru depășirea marginalizării și a formelor multiple de discriminare, inițiind un dialog și generând transparență și înțelegere între comunități și asigurând capacitarea comunităților marginalizate;

D. întrucât, în perioadele de recesiune economică, persoanele care sunt deja expuse riscului de a trăi în sărăcie (care sunt mai cel mai adesea femei) sunt într-o poziție vulnerabilă pe piețele forțelor de muncă și în ceea ce privește securitatea socială, în special membrii grupurilor care se confruntă cu discriminarea multiplă; întrucât, potrivit sondajul privind persoanele LGBT în UE, lesbienele, femeile bisexuale și transgen se confruntă cu un risc disproporționat de discriminare din cauza orientării lor sexuale sau a identității lor de gen în ocuparea forței de muncă (19 %), în educație (19 %), locuințe (13 %), asistență medicală (10 %) și în accesul la serviciile sociale (8 %); întrucât acest fapt conduce la riscuri disproporționate pentru bunăstarea lor economică și socială;

E. întrucât politicile de austeritate cerute de Comisie și aplicate de statele membre, alături de criza economică din ultimii ani au mărit inegalitățile și au afectat mai ales femeile, agravând sărăcia acestora și excluzându-le din ce în ce mai mult pe piața forței de muncă; întrucât rețeaua de servicii publice și infrastructura pentru îngrijirea copiilor, a persoanelor în vârstă și a celor bolnavi, precum și oferta de servicii publice de calitate și gratuite acest tip de au fost reduse semnificativ;

F. întrucât familiile monoparentale sunt expuse unui risc mai mare de sărăcie sau de excluziune socială (49,8 % în comparație cu 25,2% din media gospodăriilor cu copii dependenți, deși există diferențe mari între statele membre)[1]; întrucât, în 2014, conform datelor Eurostat, 56,6 % dintre gospodăriile monoparentale din Uniune erau compuse din femei; întrucât sărăcia are un impact puternic asupra dezvoltării personale și a educației copiilor, iar efectele se pot resimți întreaga viață; întrucât a crescut decalajul

[1] Salvați Copiii, „Child poverty and social exclusion in Europe” (Sărăcia în rândul copiilor și excluziunea socială în Europa), Bruxelles, 2014, p. 14.

educațional între copiii care provin din medii socioeconomice diferite (în 11 țări furnizarea de educație și asistență în copilăria timpurie, pentru copiii cu vârste cuprinse între 0 și 3 ani, înregistrează o acoperire de cel mult 15%); întrucât există o probabilitate ridicată a transmiterii sărăciei pe mai multe generații; întrucât absența unei educații de calitate este un factor care crește semnificativ riscurile de sărăcie și de excludere socială în rândul copiilor, iar riscul abandonului școlar este agravat semnificativ de diverși factori legați de viața de familie, precum instabilitatea, violența sau condiții de locuit precare;

G. întrucât femeile care trăiesc în zonele rurale sunt afectate în mod special de sărăcie; întrucât multe femei care trăiesc în zonele rurale nu sunt nici măcar înregistrate pe piața forței de muncă sau înregistrate ca șomere; întrucât rata șomajului în rândul femeilor din zonele rurale este extrem de ridicată, iar cele care sunt angajate au venituri foarte mici; întrucât femeile din zonele rurale au acces limitat la educație, la depistarea timpurie a cancerului și, în general, la îngrijiri medicale;

H. întrucât traiul sub amenințarea sărăciei înseamnă excluziune socială și lipsa implicării în viața societății în ceea ce privește accesul la educație, la justiție, la învățarea pe tot parcursul vieții, la servicii medicale de bază, la alimentație și locuințe decente, la apă și energie, accesul și participarea la informații și la cultură, la sport și la transportul public; întrucât investițiile în politicile de sprijinire a femeilor îmbunătățesc totodată condițiile de viață ale familiilor acestora, inclusiv ale copiilor lor;

I. întrucât numai 11 % dintre mamele din Europa doresc să fie angajate cu normă întreagă, iar 63 % dintre femeile europene ar dori să aibă posibilitatea unui program de muncă mai flexibil, care să poată fi adaptat în funcție de obligațiile familiale[1];

J. întrucât diferența de remunerare între bărbați și femei este de 16,3 % și întrucât formele atipice și nesigure de contracte de muncă (contracte fără un număr minim de ore de lucru, locuri de muncă temporare sau cu durată determinată, munca cu fracțiune de normă) afectează, de asemenea, mai mult femeile decât bărbații; întrucât aceste contracte precare expun mai mult femeile la sărăcie și duc la crearea unei categorii de lucrători săraci;

K. întrucât, de multe ori, femeile care doresc să devină antreprenoare se confruntă cu dificultăți legate de accesul la credite deoarece intermediarii financiari tradiționali ezită să le acorde împrumuturi, considerând femeile antreprenoare mai expuse la risc și mai puțin înclinate să-și dezvolte întreprinderile și să facă investiții rentabile;

L. întrucât femeile lucrează adesea ca personal casnic, în numeroase cazuri nefiind angajate în conformitate cu legislația națională în domeniul muncii; întrucât în special femeile fără acte sunt expuse riscului de a fi forțate să muncească și de a fi exploatate în acest sector;

M. întrucât femeile își asumă mai des decât bărbații responsabilitatea de a îngriji membrii de familie în vârstă, bolnavi sau dependenți, dar și copii; întrucât ele își întrerup cariera mai des și, ca urmare, au o participare mai scăzută și perioade mai mari de inactivitate

[1] Rezultatele sondajului realizat în rândul mamelor „Survey of Mothers in Europe 2011”, Mouvement Mondial des Meres-Europe

pe piața muncii; întrucât riscul de sărăcire se reduce prin crearea unor structuri de calitate și accesibile ca preț pentru educarea copiilor mici și îngrijirea lor și a altor persoane dependente, cum ar fi persoanele învârstă; întrucât puține state membre au realizat sau au depășit obiectivele de la Barcelona, care trebuie văzute ca esențiale pentru a evolua spre o împărțire egală a responsabilităților de îngrijire;

N. întrucât, având în vedere dimensiunile intergenerațională ale sărăciei, este esențial să se analizeze situația fetelor și a femeilor tinere care se confruntă cu excluziunea socială și sărăcia, pentru a rezolva problema feminizării sărăciei;

O. întrucât, în întreaga UE -27, 34 % dintre mamele singure de vârstă activă sunt expuse riscului de sărăcie, față de 17 % în cazul altor familii de vârstă activă care au copii;

P. întrucât diferența de pensii este, în medie, de 39 %, ca urmare a dezechilibrelor create de inegalitățile persistente între salarii și accesul la locuri de muncă, discriminarea și diferența de remunerare între bărbați și femei pe piața muncii; întrucât diferențele între pensii reprezintă un obstacol pentru independența economică a femeilor și unul dintre motivele pentru care femeile ajung sub pragul sărăciei pe măsură ce înaintează în vârstă; întrucât este nevoie de acțiuni pentru a asigura accesul egal la sisteme de pensii decente pentru femei; întrucât diferența de pensii au scăzut în perioada 2006 -2012 în statele membre care au aplicat Directiva 2006/54/CE[1];

Q. întrucât creșterea riscului de sărăcie este strâns legată de reducerile bugetare care afectează educația, sistemele de securitate socială și serviciile de îngrijire; întrucât femeile și copiii au fost cel mai mult afectați de criză și de măsurile de austeritate adoptate în mai multe țări europene;

R. întrucât femeile reprezintă un factor esențial în dezvoltarea economică și socială, iar o educație bună este una dintre cele mai eficiente strategii disponibile pentru avea succes pe piața muncii și pentru a ieși din sărăcie; întrucât povara financiară considerabilă a educației negratuite, având în vedere costurile directe și indirecte implicate, reprezintă un obstacol însemnat pentru ca persoanele care trăiesc în condiții de sărăcie să obțină calificări mai bune; întrucât fetele obțin performanțe mai bune la școală decât băieții, dar adesea întâmpină dificultăți mai mari sau sunt împiedicate să transpună acest succes educațional în realizări profesionale prin presiuni familiale sau de altă natură;

S. întrucât intimidarea și umilirea au efecte grave asupra rezultatelor școlare, iar efectele lor psihologice și consecințele acestora asupra performanțelor sunt diferite la băieți și fete;

T. întrucât stereotipurile existente la nivelul societății sunt înrădăcinate în patriarhat și condamnă femeile la un rol de subordonare în societate, contribuind la feminizarea sărăciei; întrucât aceste stereotipuri se asimilează din copilărie și se reflectă de la alegerea cursurilor și a parcursului educațional până la pătrunderea pe piața muncii; întrucât femeile sunt limitate prea des la locuri de muncă „favorabile femeilor”, pentru care încă nu sunt remunerate adecvat; întrucât femeile sunt în continuare subreprezentate în anumite domenii cum ar fi matematica, știința, ingineria, dar și în funcțiile de conducere; întrucât aceste stereotipuri, la care se adaugă faptul că sectoarele

[1] http:\\www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/547546/EPRS_STU(2015)547546_EN.pdf, p.11

în care predomină bărbații constituie norma pentru stabilirea salariilor, conduc la discriminare de gen;

U. întrucât există deficiențe în definirea caracteristicilor conceptului de „gospodărie” din perspectiva colectării de date, deoarece se presupune că toți membrii gospodăriei obțin același venituri și distribuie resursele în mod egal; întrucât alți parametri în afara „gospodăriei” sunt rar folosiți când se analizează inegalitățile la nivelul veniturilor; întrucât conceptul de „gospodărie” nu permite procesului de elaborare a politicilor să ia în considerare situația femeilor din perspectiva veniturilor sau a obligațiilor fiscale;

V. întrucât Strategia Europa 2020, care urmărește transformarea UE într-o economie inteligentă, sustenabilă și favorabilă incluziunii, și-a stabilit obiective ambițioase, cum ar fi o rată a ocupării forței de muncă de 75 % și reducerea cu cel puțin 20 de milioane a numărului de persoane care trăiesc în sărăcie sau sunt expuse riscului de sărăcie și de excluziune socială, până în 2020; întrucât obiectivele Strategiei Europa 2020 prevăd o reducere a ratei de abandon școlar sub 10 %;

W. întrucât unul dintre obiectivele Strategiei Europa 2020 este să se asigure că 40 % dintre persoanele cu vârste între 30 și 34 de ani urmează studii universitare, comparativ cu media actuală de 37,9 %; întrucât cifra medie pentru femei a depășit 42,3 %, comparativ cu 33,6 % pentru bărbați;

X. întrucât realizarea obiectivului de combatere a sărăciei, prevăzut în Strategia Europa 2020 ca unul dintre cele cinci obiective măsurabile, are nevoie de un nou imbold politic considerabil; întrucât aceste obiective nu pot fi îndeplinite decât dacă politica de combatere a sărăciei include o puternică dimensiune de gen, alături de adoptarea de politici naționale de protejare a femeilor, în special, în fața sărăciei;

Y. întrucât sărăcia, excluziunea socială și dependența economică a femeilor pot fi factori care exacerbează situația pentru victimele violenței împotriva femeilor, dar și invers, deoarece violența are consecințe asupra sănătății femeilor și duce adesea la pierderea locurilor de muncă, la lipsa unui adăpost, la excluziune socială și sărăcie; întrucât acest fapt include și o vulnerabilitate disproporționată la trafic și la exploatare sexuală; întrucât, în plus, multe femei victime ale acestei forme de violență continuă să trăiască alături de agresorii lor deoarece depind de ei economic;

Z. întrucât egalitatea de gen oferă un instrument pentru combaterea sărăciei în rândul femeilor, deoarece are un impact pozitiv asupra productivității și creșterii economice și determină o participare mai mare a femeilor pe piața muncii, ceea ce produce multe beneficii sociale și economice,

Sărăcia și echilibrul între viața profesională și viața privată

1. subliniază rolul esențial al serviciilor publice de calitate pentru a combate sărăcia, în special sărăcia în rândul femeilor, deoarece femeile depind mai mult de astfel de servicii;

2. subliniază că este nevoie ca bărbații să fie încurajați și implicați în promovarea egalității de gen în toate domeniile și la toate nivelurile pieței muncii;

3. consideră că statele membre ar trebui să acorde prioritate reconcilierii între viața privată și cea profesională, introducând forme de organizare a muncii care sunt favorabile familiei, precum programele de muncă flexibile și posibilitatea lucrului de la distanță; observă că lipsa unor servicii de îngrijire de calitate și accesibile ca preț pentru copii, persoane dependente sau în vârstă, și în special creșe, grădinițe și instituții de îngrijire pe termen lung contribuie la decalajul dintre femei și bărbați în încadrarea în muncă, remunerare și pensii; subliniază că accesul egal la educație gratuită de calitate în copilăria mică, la educația formală, informală și non-formală și la serviciile de sprijinire a familiei este esențial pentru a încuraja femeile să intre și să rămână pe piața forței de muncă, pentru a asigura egalitatea de șanse și pentru a rupe ciclurile sărăciei, deoarece acest lucru ajută femeile să dobândească autonomie și calificările care le pot asigura locuri de muncă;

4. regretă profund politicile de austeritate aplicate de UE care, împreună cu criza economică, contribuie la creșterea procentului sărăciei, în special în rândul femeilor;

5. invită statele membre și Comisia să dezvolte și să utilizeze instrumentele financiare și de politică disponibile, inclusiv Pachetul privind investițiile sociale, pentru îndeplinirea obiectivelor de la Barcelona; solicită, în acest context, optimizarea Fondului social european (FSI) și a Fondului european de dezvoltare regională (FEDR); totodată, cere ca în folosirea investițiilor sociale și a regulamentului privind Fondul european pentru investiții strategice (FEISI) să se acorde prioritate creării de infrastructuri publice și private pentru îngrijirea copiilor și a altor persoane dependente, precum și să se utilizeze mecanismul de flexibilitate, introdus în contextul Pactului de stabilitate și de creștere, pentru finanțarea educației și îngrijirii copiilor foarte mici; propune Comisiei să aloce resurse specifice, prin intermediul unui mecanism de cofinanțare, pentru a promova stimulentele pentru zone specifice care nu au servicii de îngrijire și de asistență pentru copii și pentru zonele unde rata de angajare a femeilor este extrem de scăzută;

6. invită statele membre să aplice politici care să protejeze, să modernizeze și să promoveze serviciile publice gratuite și de calitate, în special în domeniile sănătății, educației, securității sociale și justiției; subliniază că este fundamental ca serviciile publice să dispună de resursele financiare și umane necesare îndeplinirii obiectivelor propuse;

7. invită Comisia și statele membre să adopte măsurile necesare pentru a reconcilia viața profesională cu cea personală, astfel încât femeile, în special cele care sunt cel mai expuse riscului de sărăcie, să își poată urma cariera cu normă întreagă sau, dacă preferă, să poată avea acces la un loc de muncă cu fracțiune de normă sau la o formă flexibilă de organizare a muncii;

8. invită Comisia, în strânsă colaborare cu statele membre, să lanseze o acțiune legislativă globală și cuprinzătoare pentru a asigura nevoile mamelor și taților legate de tipuri de diferite de concediu, adică concediul de maternitate, concediul de paternitate, concediul pentru creșterea copilului și concediul pentru îngrijire, în special pentru a-i ajuta pe bărbați să-și îndeplinească activ rolul de tați, permițând o distribuție mai justă a responsabilităților familiale și, astfel, oferind femeilor șanse egale de a participa la piața forței de muncă, ceea ce le va ajuta să fie mai independente economic; ține cont că o serie de state membre au elaborat deja legi în această privință, care depășesc dispozițiile

dreptului Uniunii; invită statele membre să se gândească la o legislație care să protejeze și să consolideze drepturile legate de maternitate și de paternitate și drepturile parentale; subliniază că, în 2010, numai 2,7 % dintre persoanele care își luau concediul pentru creșterea copilului erau bărbați, ceea ce demonstrează că trebuie adoptate măsuri concrete pentru a asigura prevederea unor drepturi netransferabile la concediul pentru creșterea copilului, cât mai generoase posibil;

9. își reafirmă dezamăgirea cu privire la retragerea Directivei privind concediul de maternitate după mulți ani de eforturi depuse pentru a depăși blocajul și, astfel, pentru a garanta o mai bună protecție cetățenilor europeni; invită Comisia să prezinte o propunere nouă și să respecte poziția Parlamentului privind mărirea concediului de maternitate minim garantat în prezent, de la 14 la 20 de săptămâni și dreptul obligatoriu la concediu de paternitate remunerat; consideră că toate statele membre trebui să ia măsuri specifice pentru a îmbunătăți echilibrul între viața profesională și cea personală pentru femei; îndeamnă Comisia să includă în semestrul european obiective privind o dimensiune socială mai solidă și egalitatea de gen la locul de muncă;

10. salută propunerea de a introduce un concediu pentru îngrijire, în conformitate cu foaia de parcurs a Comisiei privind un nou început, pentru a soluționa problemele legate de echilibrul între viața profesională și cea personală cu care se confruntă familiile care lucrează;

11. cere o evoluție care să permită individualizarea drepturilor în politicile vizând echitatea socială;

Sărăcia și munca

12. invită Comisia și statele membre să implementeze politici de promovare a ocupării forței de muncă pentru femei și integrarea pe piața forței de muncă a grupurilor de femei marginalizate social, ținând seama de obiectivele Strategiei Europa 2020, să consolideze și să îmbunătățească educația și să investească mai mult în campaniile de pregătire și de informare, asigurându-se că se ține corespunzător seama de calificări în integrarea ulterioară a femeilor pe piața forței de muncă, punând accentul pe învățarea pe tot parcursul vieții, deoarece acesta le oferă femeilor aptitudinile necesare pentru locuri de muncă înalt calificate și le oferă șansa de a se recalifica într-o piață a muncii în continuă schimbare; cere o mai mare promovare a disciplinelor STIM în rândul fetelor pentru a combate cât mai devreme stereotipurile existente în educație și diferențele pe termen lung în ocuparea forței de muncă și remunerare; solicită dezvoltarea unor servicii publice de îngrijire de calitate și accesibile ca preț, adaptabile, dar fără aranjamente precare de programe de lucru, precum și măsuri de combatere a segregării bărbaților și femeilor pe profesii și sectoare, inclusiv în întreprinderi în funcțiile de conducere;

13. subliniază că accesul la credite, servicii financiare și la consiliere financiară este esențial pentru capacitarea femeilor care se confruntă cu excluziunea socială în antreprenoriat și pentru îmbunătățirea reprezentării lor în acest domeniu; invită Comisia și statele membre să îmbunătățească accesul la finanțare pentru femeile care doresc să își înceapă propria afacere sau proiecte de investiții și să se promoveze antreprenoriatul în rândul femeilor, deoarece contribuie la dezvoltarea economică și socială generală, să se faciliteze accesul la credite, de asemenea, prin instrumentele de microcredite, în special în ceea ce privește femeile vulnerabile care se confruntă cu discriminarea multiplă,

precum și să dezvolte și să extindă programele de ocupare independentă a forței de muncă într-un mod neprecar; subliniază importanța schimbului de bune practici și a promovării acestora, dar și a mentoratului, a modelelor feminine și a altor tipuri de sprijin pentru femeile șomere;

14. subliniază că este extrem de important să: se reformeze politicile macroeconomice, sociale, cele privind piața muncii, în concordanță cu politicile privind egalitatea de gen, pentru a garanta justiția economică și socială pentru femei, se reconsidere metodele utilizate pentru determinarea ratei sărăciei și să se elaboreze strategii de promovare a distribuirii echitabile a bogăției, se garanteze un venit minim, precum și pensii și salarii decente, să se creeze mai multe locuri de muncă de calitate, alături de drepturile aferente, pentru femei, se permită femeilor și fetelor să beneficieze de servicii publice aflate la un standard ridicat și să se reducă decalajele de gen atunci când este vorba de îmbunătățirea serviciilor de protecție socială;

15. constată că femeile sunt mult mai des angajate în locuri de muncă precare, prost plătite și cu contracte atipice de muncă; observă că un alt aspect al precarității locurilor de muncă îl reprezintă proporția muncii involuntare cu fracțiune de normă, care a crescut de la 16,7 % la 19,6 % din totalul forței de muncă ocupate și care contribuie la riscul de sărăcie; invită statele membre să-și intensifice eforturile de combatere a muncii nedeclarate, a locurilor de muncă precare și a abuzului de forme atipice de contracte, inclusiv a contractelor fără un număr minim de ore de lucru în unele state membre; subliniază nivelul ridicat de muncă nedeclarată prestată de femei, ceea ce le afectează veniturile, protecția și securitatea socială și care are consecințe nefaste asupra PIB-ului în UE; îndeamnă statele membre să ia în considerare aplicarea recomandărilor Organizației Internaționale a Muncii (OIM) vizând scăderea proporției muncii precare[1], de exemplu prin analizarea și limitarea condițiilor în care pot fi folosite contractele precare și limitarea perioadei în care lucrătorii pot fi angajați cu astfel de contracte succesive, urmând ca după aceea să li se ofere obligatoriu opțiunea de a încheia un contract permanent;

16. solicită statelor membre să garanteze drepturile femeilor de pe piața muncii, care ocupă din ce în ce mai mult locuri de muncă prost plătite și care sunt victime ale discriminării;

17. subliniază că există noi categorii de femei care trăiesc în sărăcie, și anume tinerele care sunt lucrătoare independente, în special în anumite state membre în care politicile bugetare nu iau în considerare dificultățile cu care se confruntă aceste categorii și, prin urmare, condamnă o mare parte din tinerele absolvente la muncă precară și la un venit care arareori depășește pragul sărăciei („noii săraci”);

18. își reiterează apelul adresat Comisiei de a revizui legislația existentă pentru a elimina diferențele de remunerare și reduce diferențele de pensie între femei și bărbați; constată că măsurile de creștere a transparenței salariale sunt fundamentale pentru eliminarea diferenței de remunerare între femei și bărbați și invită statele membre să pună în aplicare recomandarea Comisiei din 7 martie 2014 vizând consolidarea principiului egalității de remunerare între bărbați și femei, prin transparență, inclusiv prin inversarea sarcinii de probă atunci când este vorba de combaterea discriminării de gen la locul de

[1] Organizația Internațională a Muncii, Policies and regulations to combat precarious employment (Politici și recomandări pentru combaterea locurilor de muncă precare), 2011.

muncă;

19. invită Comisia să realizeze un studiu privind modul în care procedurile legate de recunoașterea oficială a reatribuirii de gen a unei persoane sau absența unor astfel de proceduri afectează poziția persoanelor transgen pe piața forței de muncă, îndeosebi accesul acestora la locuri de muncă, nivelul de remunerare, evoluția carierei și pensiile;

20. consideră că trebuie urgent elaborată o definiție a muncii de valoare egală care să fie aplicabilă la nivelul Uniunii, ținând seama de jurisprudența CJUE, pentru a se asigura că sunt luați în considerare factori precum condițiile de muncă, responsabilitatea conferită lucrătorilor și cerințele fizice sau psihice necesare prestării muncii; consideră că trebuie urgent abordată problema egalității de remunerare pentru „munca de valoare egală” în diferite sectoare, astfel încât să poată fi aplicată o interpretare mai largă care să acopere diferențele de remunerare pentru activitățile care pot să nu pară comparabile de la bun început, de exemplu, cele din sectorul asistenței medicale comparativ cu cele din sectorul de producție;

21. observă cu îngrijorare că femeile primesc deseori pensii care abia depășesc nivelul minim de subzistență, din diverse cauze, precum întreruperea sau încetarea activității profesionale pentru a se dedica familiei, precum și caracterul predominant al contractelor cu fracțiune de normă pe parcursul întregii perioade lucrate sau fiindcă au lucrat în firma soțului, în principal în comerț și agricultură, fără salariu și fără a plăti contribuții la asigurările sociale;

22. salută faptul că Comisia consideră că principiul remunerării egale pentru munca de valoare egală este unul dintre domeniile principale de acțiune din noua sa strategie pentru egalitatea de gen; regretă, totuși, că Comisia a publicat doar un document de lucru al serviciilor sale, reducându-și astfel strategia pentru egalitatea de gen la statutul unui document intern; solicită, prin urmare, Comisiei să adopte o comunicare pentru „Noua strategie pentru egalitatea de gen și drepturile femeilor după 2015”, astfel încât obiectivele și politicile incluse să poate fi aplicate efectiv;

23. solicită statelor membre să se asigure că toate persoanele care și-au întrerupt temporar activitatea profesională pentru a se dedica educației copiilor sau îngrijirii persoanelor în vârstă pot fi reintegrate pe piața forței de muncă sau își pot relua postul deținut anterior și au dreptul de a fi promovate;

24. invită Comisia să facă o evaluare de impact cu privire la sistemele de venit minim în UE și să analizeze măsuri suplimentare care să ia în considerare condițiile economice și sociale din fiecare stat membru, precum și să evalueze dacă sistemele respective permit gospodăriilor să-și acopere nevoile personale de bază; invită Comisia ca, pe această bază, să evalueze modalitatea și mijloacele pentru a furniza un venit minim adecvat peste pragul sărăciei, stabilit la 60 % din venitul median național în toate statele membre, în conformitate cu practicile și tradițiile naționale, respectându-le totodată, caracteristicile individuale, pentru a sprijini convergența socială pe întreg teritoriul UE; încurajează din nou statele membre să introducă o pensie națională minimă care să nu fie mai mică decât valoarea pragului calculat pentru riscul de sărăcie;

25. observă că femeile pensionate sunt grupul cel mai vulnerabil și deseori trăiesc în sărăcie sau se confruntă cu riscul de sărăcie; invită statele membre să trateze problema reducerii

diferențelor de pensii între femei și bărbați ca obiectiv economic; invită statele membre să își reformeze sistemele de pensii, cu scopul de a asigura întotdeauna pensii adecvate pentru toți, pentru a putea elimina diferențele de pensii; consideră că printre instrumentele pentru rezolvarea diferențelor de pensii se numără: ajustarea sistemelor de pensii pentru a asigura egalitatea între femei și bărbați, ajustări în ceea ce privește educația, planificarea carierei, sisteme de concediu pentru creșterea copilului și alte servicii de sprijin parental; invită statele membre să aibă în vedere asigurarea unor drepturi de pensie comune în caz de divorț sau separare legală, în conformitate cu principiul subsidiarității; constată că sistemele de pensii ocupaționale pentru limită de vârstă sunt administrate din ce în ce mai mult în conformitate cu principiile din asigurări și că acest lucru ar putea da naștere multor inegalități în ceea ce privește protecția socială[1]; subliniază că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit clar că sistemele de pensii ocupaționale trebuie privite drept remunerație și că, prin urmare, li se aplică principiul egalității de tratament;

Sărăcia: recomandări generale

26. observă că persoanele care trăiesc în condiții de sărăcie plătesc adesea un cost unitar mai ridicat față de categoriile mai înstărite, pentru aceleași bunuri și servicii indispensabile pentru supraviețuirea socială și economică, în special în domeniul telecomunicațiilor, al energiei și al apei; invită statele membre să colaboreze strâns cu furnizorii și operatorii pentru a elabora mecanisme de sprijin și de tarificare socială pentru persoanele cele mai defavorizate, în special pentru alimentarea cu apă și cu energie, pentru a eradica sărăcia energetică a gospodăriilor;

27. invită Comisia să se abțină de la a recomanda reorganizări și reduceri bugetare în serviciile publice ale statelor membre sau de a promova relațiile de muncă flexibile și privatizarea serviciilor publice, deoarece aceste demersuri au condus, fără îndoială, la deteriorarea drepturilor sociale ale lucrătorilor, cu implicații mult mai grave asupra femeilor;

28. reiterează rolul educației în combaterea stereotipurilor de gen, în capacitarea femeilor și a fetelor în domeniile sociale, economice, culturale și politice și în carierele științifice, în ieșirea din ciclul sărăciei prin includerea femeilor în sectoare în care au fost subreprezentate, cum ar fi știința, tehnologia, ingineria și antreprenoriatul; invită Comisia să includă în recomandările specifice de țară obiective specifice de formare profesională pentru femei; subliniază rolul educației non-formale; invită statele membre să prevadă investiții în educația fetelor și a femeilor, care vizează consolidarea potențialului lor ca parte integrantă a economiilor lor și a planurilor de refacere; încurajează statele membre să depună eforturi pentru a ajuta tinerele femei în tranziția de la educația formală la piața forței de muncă; subliniază că toate instituțiile de învățământ trebuie să insufle valori democratice care să încurajeze toleranța, cetățenia activă, responsabilitatea socială și respectul pentru diferențele legate de gen, minorități, grupuri etnice și religioase, reamintește importanța sportului și a educației fizice în depășirea prejudecăților și a stereotipurilor, precum și posibilitatea lor de a ajuta tinerii vulnerabili social să își refacă viața;

[1] http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/files/conference_sept_2011/dgjustice_oldagepensionspublication3march2011_en.pdf.

29. este preocupat de situația femeilor cu copii care sunt discriminate la locul de muncă din cauză că sunt mame și nu din cauză că performanțele lor profesionale sunt mai slabe decât ale colegilor lor; îndeamnă statele membre să promoveze activ imaginea pozitivă a mamelor ca angajate și să combată fenomenul „pedepsirii din cauza maternității”, reliefat de mai multe studii;

30. invită Comisia și statele membre să se asigure că sunt folosite fondurile structurale și de investiții, în special FSE, dar și FEIS pentru a îmbunătăți educația și formarea profesională, cu scopul de a mări accesul pe piața muncii și de a combate șomajul, sărăcia și excluziunea socială a femeilor; subliniază că cele 20 de procente din FSE alocate pentru măsuri de incluziune socială și proiecte de inovare socială ar putea fi folosite mai mult pentru a sprijini inițiative cum ar fi micile proiecte locale ce urmăresc să ajute femeile care se confruntă cu sărăcia și excluziunea socială să reintre pe piața muncii; îndeamnă statele membre să desfășoare mai multe campanii de informare cu privire la posibilitățile de participare la proiectele finanțate de UE;

31. solicită instituirea unor mecanisme de finanțare care să stimuleze asigurarea unei reprezentări egale în domeniile în care există un dezechilibru de gen și subliniază necesitatea existenței unor date defalcate pe gen, pentru a înțelege mai bine situația fetelor, băieților, bărbaților și femeilor și pentru a putea, prin urmare, găsi soluții mai eficiente la dezechilibrele existente; solicită Comisiei să prezinte date defalcate în funcție de gen și vârstă privind participarea la programele europene de mobilitate în scopuri educaționale, precum Erasmus +, Europa Creativă și Europa pentru cetățeni;

32. reamintește, în special, dreptul copiilor migranți și refugiați, atât fete, cât și băieți, de a avea acces la educație, aceasta fiind una dintre prioritățile societăților europene; subliniază, prin urmare, că ar trebui luate măsuri urgente în domeniul educației pentru migranți, atât la nivelul UE, cât și la nivel național, având în vedere criza persistentă a migrației; subliniază că educația este esențială pentru integrare și capacitatea de inserție profesională și că, dacă sistemele naționale de învățământ nu reușesc să facă față acestei provocări, se poate crea o segregare culturală și mai accentuată și se pot intensifica diviziunile sociale; subliniază că accesul la educație care să respecte standardele de calitate necesare și să fie însoțită de asistență lingvistică și psihologică, atât în taberele de refugiați, cât și în orașele de sosire, nu trebuie periclitat de aspecte birocratice și administrative legate de recunoașterea statutului de refugiat;

33. reamintește rolul asociațiilor de voluntariat și al sectorului terțiar în acest domeniu și solicită statelor membre să susțină activitatea acestora; reamintește larga participare a femeilor la acțiunile educative benevole și la alte activități, precum și în sprijinirea și îmbunătățirea oportunităților educaționale, de exemplu pentru refugiați și copiii defavorizați;

34. subliniază că efectele sărăciei și ale excluziunii sociale asupra copiilor pot dura toată viața și pot conduce la transmiterea sărăciei pe mai multe generații; subliniază că, în toate statele membre, riscul de sărăcie și excluziune socială în rândul copiilor este strâns legat de nivelul de educație al părinților, în special de cel al mamelor, de situația părinților pe piața muncii, de situația socială a părinților, precum și de formele de sprijinire a familiei oferite de statele membre; recomandă statelor membre să se asigure că toți tinerii au acces la un învățământ public gratuit, de calitate, la toate vârstele,

inclusiv la vârsta preşcolară; subliniază rolul orientării şcolare pentru copii, care urmăreşte să le permită să îşi fructifice deplin potenţialul; insistă asupra necesităţii de a sprijini prin programe specifice de educaţie continuă mamele adolescente, deoarece abandonul şcolar este un prim pas spre sărăcie; subliniază necesitatea de a stabili un set cuprinzător de măsuri pentru a combate sărăcia în rândul copiilor şi de a promova binele copiilor pe baza celor trei piloni, respectiv, accesul la resurse corespunzătoare şi concilierea vieţii de familie cu viaţa profesională, accesul la servicii de calitate, participarea copiilor la luarea deciziilor care îi afectează şi la activităţi culturale, recreative şi sportive; reafirmă că trebuie promovat accesul la informare, în mod egal, în special în ceea ce priveşte securitatea socială, educaţia adulţilor, asistenţa medicală şi sprijinul economic;

35. subliniază că lipsa de recunoaştere a familiilor LGBTI de către multe state membre are ca urmare venituri mai scăzute şi costuri de viaţă mai mari pentru persoanele LGBTI, mărindu-le riscul de sărăcie şi de excluziune socială; consideră că legislaţia privind egalitatea de tratament reprezintă un instrument esenţial pentru a combate sărăcia care rezultă din marginalizarea şi discriminarea minorităţilor sexuale şi de gen; solicită, în acest sens, Consiliului să adopte propunerea de directivă din 2008 cu privire la punerea în aplicare a principiului tratamentului egal al persoanelor indiferent de religie sau convingeri, dizabilităţi, vârstă sau orientare sexuală; solicită, totodată, includerea explicită a interzicerii discriminării pe criterii de identitate de gen în orice reformare viitoare a directivelor privind egalitatea de gen; rămâne preocupat de nivelul scăzut de cunoaştere a drepturilor şi a existenţei unor organisme şi organizaţii care oferă sprijin victimelor discriminării; invită, în acest sens, Comisia să monitorizeze îndeaproape eficienţa procedurilor şi organismelor naţionale de soluţionare a reclamaţiilor;

36. solicită implementarea integrală a Directivei 2006/54/CE privind punerea în aplicare a principiului egalităţii de şanse şi al egalităţii de tratament între bărbaţi şi femei în materie de încadrare în muncă şi de muncă, precum şi revizuirea acesteia, adăugându-se cerinţa ca întreprinderile să elaboreze măsuri sau planuri privind egalitatea de gen, inclusiv acţiuni ce urmăresc eliminarea segregării, să elaboreze sisteme de remunerare şi să ia măsuri pentru sprijinirea carierei femeilor;

37. reafirmă importanţa educaţiei economice şi financiare la o vârstă cât mai mică, deoarece s-a demonstrat că duce la îmbunătăţirea deciziilor economice ulterior în viaţă, inclusiv la o mai bună gestionare a cheltuielilor şi a veniturilor; recomandă schimbul de bune practici şi promovarea unor programe educaţionale care să vizeze femeile şi fetele din grupurile vulnerabile şi din comunităţile marginalizate, care se confruntă cu sărăcia şi cu excluziunea socială;

38. constată că lipsa unui venit din partea partenerului reprezintă un factor major care poate contribui la sărăcia şi la excluziunea socială a femeilor; observă că situaţia adesea precară a femeilor văduve, divorţate sau singure, cărora instanţa le-a încredinţat copiii, şi pentru care ar trebui prevăzut un nivel adecvat de nevoi de întreţinere; observă că neplata pensiei alimentare poate condamna mamele singure la sărăcie; subliniază că femeile divorţate sunt supuse cu precădere discriminării şi că acest lucru dovedeşte că femeile încă nu sunt pe deplin independente economic, ceea ce implică necesitatea adoptării unor măsuri suplimentare vizând piaţa forţei de muncă şi eliminarea diferenţei de remunerare dintre femei şi bărbaţi;

39. subliniază că politicile fiscale trebuie să aibă o dimensiune de gen; invită, aşadar, Comisia să promoveze cele mai bune practici în politicile fiscale care iau în considerare impactul de gen şi promovează egalitatea de gen, în special în ceea ce priveşte impozitarea veniturilor gospodăriilor, care uneori poate impune persoanelor cu venituri mici cote mari de impozitare, inclusiv de TVA, introducând totodată o rată de TVA mai mică pentru produsele esenţiale pentru femei, cum ar fi tampoanele;

40. subliniază că datele colectate privind disparităţile de gen din veniturile şi cheltuielile din gospodării, trebuie corelate cu datele individualizate pentru a explica inegalităţile de gen din gospodării;

41. insistă ca politica macroeconomică să fie compatibilă cu politica în materie de egalitate socială şi să includă o perspectivă de gen solidă; reiterează faptul că, la elaborarea şi stabilirea politicilor monetare macroeconomice sau a politicilor privind serviciile financiare, instituţiile financiare, precum BCE şi băncile centrale naţionale, trebuie să ţină seama de efectele sociale, inclusiv de disparităţile de gen;

42. îşi reafirmă sprijinul pentru iniţiativa de a formula un buget de referinţă orientativ şi invită Comisia să includă aspectele specifice de gen atunci când îl concepe, inclusiv aspecte legate de disparităţile de gen din gospodării;

43. reiterează necesitatea de a face studii cu privire la lipsa de adăpost a femeilor şi la cauzele şi factorii determinanţi ai acesteia, deoarece fenomenul este surprins necorespunzător în datele actuale; constată că printre elementele de gen specifice care ar trebui luate în considerare figurează dependenţa economică a femeilor, locuinţele temporare sau evitarea serviciilor sociale;

44. subliniază că violenţa împotriva femeilor rămâne o problemă semnificativă în Uniunea Europeană, care le afectează pe victime şi că trebuie urgent implicaţi autorii acestor violenţe în măsurile de combatere a violenţei faţă de femei, indiferent de vârstă, de nivelul de educaţie, de venituri sau de poziţie socială; subliniază că violenţa faţă de femei are un impact din ce în ce mai mare asupra riscului de marginalizare, sărăcie şi excluziune socială; observă că independenţa economică a femeilor joacă un rol central în capacitatea acestora de a se sustrage din situaţiile de violenţă, adoptând măsuri proactive; invită statele membre şi autorităţile regionale şi locale să asigure sisteme de protecţie socială care garantează drepturile sociale ale femeilor victime ale oricărei forme de violenţă, fie violenţă domestică, trafic sau prostituţie, şi să ia măsuri pentru reintegrarea lor pe piaţa muncii, folosind şi instrumente precum FSE; subliniază că victimele violenţei trebuie să dispună de mai multe informaţii legate de serviciile juridice de care pot beneficia;

45. subliniază necesitatea unor eforturi ferme de combatere a violenţei domestice, în special a violenţei faţă de femei; remarcă faptul că independenţa economică a femeilor joacă un rol crucial în vieţile şi în capacitatea lor de a ieşi din situaţii de violenţă domestică şi că femeile care şi-au epuizat concediul plătit îşi pot pierde locul de muncă şi independenţa economică; constată că introducerea recentă a concediului din motive de violenţă domestică în Australia şi în SUA a asigurat protecţia locului de muncă pentru un număr mare de lucrători afectaţi de violenţa domestică, de exemplu, permiţând persoanelor respective să meargă la doctor, să meargă în faţa instanţei sau să-şi rezolve alte obligaţii cu care se confruntă în astfel de situaţii; invită Comisia şi statele membre să analizeze

fezabilitatea și rezultatele posibile ale introducerii unui sistem de concediu special plătit pentru victimele și supraviețuitorii violenței domestice, dacă lipsa unui concediu plătit împiedică victimele să-și păstreze locurile de muncă, asigurându-le în același timp intimitatea; invită, totodată, Comisia și statele membre să introducă măsuri suplimentare care să crească gradul de conștientizare a problemei violenței domestice, să ajute victimele acestui tip de violență, să promoveze o mai bună cunoaștere și apărare a drepturilor lor și care să le protejeze independența;

46. invită UE și statele membre să semneze și să ratifice Convenția de la Istanbul și solicită adoptarea unei inițiative urgente, pentru a se stabili o directivă europeană privind combaterea violenței împotriva femeilor; invită încă o dată Comisia să prezinte o strategie europeană împotriva violenței de gen și să instituie Anul european combatere a violenței de gen și să promoveze măsuri legislative care definesc concret violența de gen ca faptă penală, strâns legată de infracțiunile motivate de ură;

47. consideră că este necesar să se depună eforturi proactive pentru a depăși violența împotriva femeilor, acordându-se atenție specială normelor care glorifică violența; subliniază că trebuie combătute stereotipurile și structurile care constituie cauzele de bază ale violenței bărbaților împotriva femeilor prin adoptarea unor măsuri proactive prin campanii de informare și prin educarea continuă asupra problematicii culturii macho la nivel național;

48. reliefează că noile tehnologii ar trebui considerate un instrument esențial pentru crearea de noi locuri de muncă, precum și o ocazie de a ajuta femeile să iasă din situația de sărăcie;

49. încurajează statele membre ca, în colaborare cu autoritățile regionale și locale, să contribuie la îmbunătățirea calității vieții femeilor din mediul rural cu scopul de a reduce riscul de sărăcie, prin furnizarea de programe educaționale de calitate ce urmăresc capacitarea femeilor din mediul rural, condiții de muncă de calitate pentru femeile din mediul rural și venituri decente; încurajează statele membre să asigure o infrastructură municipală, socială și publică de calitate, pentru a îmbunătăți condițiile generale de trai în mediul rural;

50. consideră că multe aspecte ale sărăciei, și mai ales ale sărăciei femeilor, rămân nerecunoscute, mai ales lipsa de acces a femeilor la cultură și la participarea socială; așadar, solicită statelor membre să ofere sprijinul necesar pentru a asigura dreptul la cultură, la sport și la activități recreative pentru toate femeile, cu un accent deosebit pe femeile afectate de sărăcie, femeile cu dizabilități și femeile migrante; consideră că indicatorii actuali vizând lipsurilor materiale grave exclud accesul la cultură și participarea socială și, prin urmare, oferă o înțelegere incompletă a sărăciei; solicită elaborarea mai multor indicatori pentru a evalua excluziunea cu privire la participarea socială, culturală și politică și, în special, influența sa asupra cercului vicios al sărăciei, precum și efectele sale la nivel intergenerațional;

51. solicită elaborarea unor studii care să prezinte statistici noi în acest domeniu care să fie folosite pentru a crea o bază de date lărgită, cuprinzătoare și fiabilă;

52. observă că femeile cu dizabilități sunt deseori victime ale discriminării în mediul familial și în sistemele de învățământ, că șansele lor de angajare sunt limitate, iar

prestațiile sociale de care beneficiază nu sunt suficiente pentru a evita riscul de sărăcie; subliniază, în această privință, că statele membre și autoritățile regionale și locale ar trebui să ofere femeilor cu dizabilități asistența specializată de care au nevoie pentru a își exercita drepturile și să propună acțiuni menite să promoveze integrarea lor pe piața forței de muncă, prin intermediul unor acțiuni suplimentare și de sprijin, în special în educație și formare profesională;

53. solicită acțiuni mai ambițioase de combatere a sărăciei energetice, care afectează în mod disproporționat femeile singure, părinții singuri și gospodăriile conduse de femei; îndeamnă Comisia și statele membre să stabilească o definiție a sărăciei energetice care să ia în considerare aspectele de gen ale fenomenului și să o includă în viitoarea versiune reformată a Directivei privind performanța energetică a clădirilor; subliniază rolul important al inițiativelor privind Comunitatea Energiei, cum ar fi cooperativele pentru capacitarea consumatorilor de energie vulnerabili și, în special a femeilor care se confruntă cu sărăcia, excluziunea socială și marginalizarea; subliniază că schimbările climatice au un impact mare asupra sărăciei femeilor, deoarece acestea depind mai mult de resursele naturale și au mai puține resurse pentru a se proteja de efectele negative ale schimbărilor climatice, cum ar fi efectele asupra sănătății, secetele, dezastrele naturale și strămutarea forțată din cauza schimbărilor de mediu; regretă că nu a fost sistematic introdusă o perspectivă de gen în politicile UE privind clima și solicită ca instituțiile Uniunii să includă integrarea dimensiunii de gen în toate politicile și legislația UE privind clima;

54. reamintește solicitarea adresată Comisiei de a depune eforturi în vederea creării unei Garanții europene pentru copii, care va asigura că fiecare copil din Europa expus riscului de sărăcie are acces la asistență medicală gratuită, educație gratuită, îngrijire gratuită, condiții decente de locuit și o alimentație adecvată; subliniază că o astfel de politică trebuie să se ocupe de situația femeilor și a fetelor, în special a celor din comunitățile vulnerabile și marginalizate; remarcă faptul că inițiativa Garanția pentru tineret trebuie să includă o perspectivă de gen,

55. încurajează statele membre și Comisia să colecteze statistici defalcate pe gen și să introducă noi indicatori individuali în ceea ce privește femeile și sărăcia, ca instrument pentru a monitoriza impactul politicilor sociale, economice și de ocupare mai ample asupra sărăciei femeilor, pentru a dezvolta schimburile de cele mai bune practici cu privire la instrumentele legislative și bugetare vizând combaterea sărăciei, cu accent pe grupurile care sunt cel mai expuse riscului de sărăcie, inclusiv femeile migrante, femeile din minoritățile etnice, femeile singure, femeile în vârstă, femeile cu dizabilități și femeile stau acasă pentru a îngriji un membru al familiei, și indiferent de orientarea sexuală sau identitatea de gen;

56. solicită aplicarea recomandărilor Comisiei și colaborarea strânsă cu aceasta;

57. subliniază rolul pe care îl joacă întreprinderile sociale în capacitarea și incluziunea femeilor care se confruntă cu sărăcie, excluziune socială și discriminare multiplă;

58. subliniază că este important ca politicile, programele și acțiunile UE în domeniul cooperării și asistenței pentru dezvoltare să țină cont de perspectiva de gen, pentru a asigura capacitarea și independența femeilor cu ajutorul educației și al formării profesionale, precum și pentru a combate discriminarea de gen și toate formele de

violență împotriva femeilor, inclusiv traficul și mutilarea genitală a femeilor;

59. solicită Comisiei și statelor membre să creeze angajamente din partea părților interesate, care să promoveze și să faciliteze implicarea directă a persoanelor expuse riscului de sărăcie și excluziune socială, în special a femeilor și a fetelor, în elaborarea de politici privind incluziunea socială la toate nivelurile;

60. invită Comisia și statele membre să integreze dimensiunea de gen în procesul bugetar pentru a se asigura că deciziile bugetare țin cont de dimensiunea de gen și abordează diferențiat efectele;

61. invită statele membre să coopereze în combaterea sărăciei cu ONG-uri care își desfășoară cu succes activitatea în zonele afectate de sărăcie extremă și care dispun de un know-how prețios în comunitățile locale; invită statele membre să sprijine o colaborare efectivă la nivel local;

62. invită statele membre și Comisia să implice partenerii sociali (sindicatele și angajatorii) și societatea civilă, inclusiv organizațiile care susțin egalitatea de gen, în realizarea egalității dintre femei și bărbați, pentru a promova un tratament egal; subliniază că domeniile vizate de dialogul social trebuie să includă monitorizarea și promovarea la locul de muncă a practicilor legate de egalitatea de gen, incluzând programe de lucru flexibile pentru a promova reconcilierea vieții profesionale cu viața privată; subliniază importanța contractelor colective de muncă pentru combaterea discriminării și promovarea egalității între femei și bărbați la locul de muncă, alături de alte instrumente precum codurile de conduită, studiile, schimburile de experiență și de bune practici în domeniul egalității de gen;

63. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

EXPUNERE DE MOTIVE

Problematica sărăciei și a excluziunii sociale a femeilor este în atenția Parlamentului de mai mulți ani. Au fost adoptate nenumărate rezoluții care au cerut combaterea cauzelor și a consecințelor pe care le au fațetele multiple ale acestei precarități. Cu toate acestea, trebuie să remarcăm că, în 2015, s-au făcut puține progrese în pofida eforturilor depuse.

Criza economică din care UE se reface treptat a făcut să crească statistic numărul de bărbați și femei amenințați de sărăcie și de excluziune socială.

Potrivit celor mai recente statistici disponibile privind sărăcia monetară și inegalitățile în distribuția veniturilor în UE, se consideră că 16,6 % din populația UE28 este amenințată de sărăcie după transferurile sociale. Riscul pentru femei este de 17,2 %, comparativ cu 16,1 % pentru bărbați, aceste cifre ascund multe diferențe între statele membre.

Cu toate acestea, femeile continuă să fie, în medie, mai afectate decât bărbații, mai ales dacă sunt mame singure, imigrante, pensionare sau suferă de dizabilități. Ele sunt în continuare suprareprezentate în locurile de muncă precare, în întreruperile de carieră, în profesiile „favorabile femeilor” (asistență medicală, gospodărie etc.) și în locurile de muncă cu fracțiune de normă, mai mult din necesitatea de a-i îngriji pe cei apropiați, decât ca urmare a unei alegere deliberate.

Diferența de remunerare în raport cu bărbații și diferențele la pensii, ca urmare a fragmentării carierei și a încercării de a combina armonios viața privată și cea profesională, amplifică greutățile cu care se confruntă femeile cu dificultăți financiare și agravează incertitudinile cotidiene privind independența lor economică.

Raportul de față subliniază inegalitățile persistente cu care se confruntă femeile. Totodată, prezintă eforturile depuse de Uniune și statele membre pentru a acorda tuturor, fără discriminare de gen, aceleași șanse și oportunități în domenii precum ocuparea forței de muncă, securitate socială, salarii, educație, îngrijirea copiilor aflați în întreținere, precum și cultura. Se reamintesc totodată mijloacele, în special mijloacele financiare, de care dispun UE și statele membre pentru a stopa tendința de sărăcire a unei jumătăți din populație.

Combaterea sărăciei în rândul femeilor este o chestiune de justiție socială. Cheltuielile publice asumate de statele membre pentru reducerea acestei nedreptăți, fie că sunt directe sau indirecte, nu ar trebui considerate o risipă sau simple costuri, ci dimpotrivă, o investiție utilă pentru a sparge cercul vicios al sărăciei.

Aceste cheltuieli îi eliberează pe lucrători de constrângerile obligațiilor familiale și susțin cererea internă necesară pentru redresarea economică a Uniunii Europene.

Combaterea sărăciei în rândul femeilor în UE oferă, cel puțin parțial, o modalitate de rezolvare pe termen lung a problemei sărăciei copiilor și, prin urmare, a sărăciei la nivel mondial.

21.3.2016

AVIZ AL COMISIEI PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE (*)

destinat Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen

referitor la sărăcie: o perspectivă de gen
(2015/2228(INI))

Raportoare pentru aviz: Lynn Boylan

(*) Procedura comisiilor asociate – articolul 54 din Regulamentul de procedură

SUGESTII

Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale recomandă Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

A. întrucât egalitatea de gen pe piața muncii, realizată prin creșterea bunăstării economice și sociale, aduce avantaje nu numai femeilor, ci și întregii societăți; întrucât obiectivul de a asigura egalitatea între bărbați și femei a fost prevăzut încă din 1957 de Tratatul de la Roma

B. întrucât ratele de ocupare a forței de muncă sunt, în general, mai scăzute în rândul femeilor decât în rândul bărbaților: în 2014, rata de ocupare a forței de muncă pentru bărbați a fost de 70,1 % în UE-28, în comparație cu 59,6 % pentru femei[1]; întrucât, potrivit Comisiei, în 2015, femeile câștigau în medie pe oră cu 16 % mai puțin decât bărbații, pentru aceeași muncă; întrucât diferențele de gen în salarizare conduc la pensii mai mici pentru femei și fac ca femeile să devină adesea sărace după pensie; întrucât, în medie, pensiile femeilor din UE sunt cu 39 % mai mici decât cele ale bărbaților; întrucât mai ales sectorul TIC se caracterizează printr-o segregare verticală, dar și orizontală, care este chiar mai mare decât în multe alte sectoare, majoritatea femeilor (54 %) ocupând

[1] http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Employment_statistics/ro

poziții mai prost plătite și cu calificări mai mici și existând o discrepanță între calificările profesionale ale femeilor și posturile pe care ele le ocupă în sectorul TIC;

C. întrucât decalajele specifice de gen în ocuparea forței de muncă, în remunerare și la pensie, precum și suprareprezentarea femeilor în locurile de muncă precare[1] și munca involuntară cu fracțiune de normă și întreruperile de carieră făcute de femei pentru îngrijirea copiilor sau a altor membri ai familiei contribuie la o situație în care femeile sunt deosebit de afectate sau amenințate de sărăcie; întrucât familiile monoparentale, în special familiile întreținute de mamele singure, sunt expuse unui risc mai mare de sărăcie sau de excluziune socială (49,8 % în comparație cu 25,2 % din media gospodăriilor cu copii dependenți, deși există diferențe mari între țări conform statisticilor privind veniturile și condițiile de viață)[2]; întrucât sărăcia părinților determină sărăcia copiilor și le afectează grav viața; întrucât o mai mare participare a femeilor pe piața forței de muncă poate contribui la reducerea riscului crescut de sărăcie și excluziune socială pentru femei;

D. întrucât încurajarea unui număr mai mare de femei să intre și să rămână pe piața muncii poate, de asemenea, contribui la contrabalansarea efectelor diminuării populației de vârstă activă din majoritatea statelor membre ale UE, prin îmbunătățirea ofertei de forță de muncă și, întrucât s-ar contribui, astfel, la reducerea presiunii asupra finanțelor publice și a sistemelor de protecție socială, la o mai bună utilizare a aptitudinilor și competențelor femeilor și la un potențial mai mare de creștere și o competitivitate mai bună,

1. consideră că bărbații trebuie încurajați să promoveze egalitatea de gen în toate domeniile și la toate nivelurile pieței muncii și trebuie implicați în activități de promovare în acest sens;

2. invită statele membre și Comisia să adopte măsuri pentru a combate toate formele de discriminare multiplă pe criterii de gen, să asigure aplicarea principiului nediscriminării și al egalității pe piața forței de muncă și în ceea ce privește accesul la locuri de muncă și, în special, să adopte măsuri de protecție socială pentru a garanta că salariile și prestațiile sociale, inclusiv pensiile, de care beneficiază femeile sunt egale cu cele ale bărbaților cu aceeași experiență sau cu experiență similară la același loc de muncă sau la un loc de muncă de valoare egală;

3. solicită implementarea integrală a Directivei 2006/54/CE privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă, precum și revizuirea acesteia, adăugându-se cerința obligatorie ca întreprinderile să elaboreze măsuri sau planuri privind egalitatea de gen, inclusiv acțiuni ce urmăresc eliminarea segregării, să elaboreze sisteme de remunerare și să ia măsuri pentru sprijinirea carierei femeilor;

4. observă că femeile care au o dizabilitate sau care stau acasă pentru a avea grijă de un membru al familiei sunt, în mod disproporționat, expuse riscului de sărăcie;

---

[1] McKay, Sonia; Jefferys, Steve; Paraksevopoulou, Anna; Keles, Janoj. Aprilie 2012. *Study on precarious work and social rights (Studiu privind munca precară și drepturile sociale) 2012.* Făcut în numele Comisiei Europene. Rezoluția Parlamentului European din 19 octombrie 2010 referitoare la femeile cu locuri de muncă precare (JO C 70E , 8.3.2012, p. 1).

[2] Salvați Copiii, „Child poverty and social exclusion in Europe” (Sărăcia în rândul copiilor și excluziunea socială în Europa), Bruxelles, 2014, p. 14.

5. subliniază că nu trebuie analizată numai discriminarea directă, ci și persistența reprezentărilor stereotipe ale masculinității și feminității în diferite sectoare și profesii de pe piața muncii, reprezentări care au la bază și perpetuează relațiile și structurile de putere inegale dintre femei și bărbați;

6. subliniază că discriminarea pe piața forței de muncă este una dintre principalele cauze ale inegalității de gen din societate în general și că egalitatea de șanse în viața profesională și independența economică a femeii sunt esențiale pentru egalitatea de gen în alte domenii; prin urmare, invită Comisia și statele membre să propună măsuri ferme împotriva discriminării de gen pe piața forței de muncă, care să acopere diferite aspecte precum recrutarea, remunerarea, prestațiile sociale și pensiile; subliniază totodată, că, la combaterea discriminării, trebuie să se țină seama de formele multiple și transsectoriale ale discriminării femeilor cu dizabilități, a femeilor migrante, a femeilor care aparțin minorităților etnice, femeilor de etnie romă, femeilor în vârstă, a mamelor singure și a persoanelor LGBTIQ;

7. consideră că eliminarea diferenței de remunerare între femei și bărbați impune o mai mare participare a femeilor pe piața muncii, o mai mare transparență în procesul de remunerare (inclusiv date defalcate pe sectoare), precum și aplicarea recomandărilor Comisiei privind transparența salarială, fișe de post și clasificări neutre din punctul de vedere al genului, inversarea sarcinii probei în ceea ce privește discriminarea de gen la locul de muncă, respectarea principiului egalității de șanse pentru bărbați și femei, precum și asigurarea respectării legislației UE în domeniu, dar și nediferențierea pe criterii de gen a forței de muncă și un accent puternic pe politicile care promovează reconcilierea vieții profesionale cu viața privată;

8. subliniază că femeile care lucrează în sectorul TIC continuă să se confrunte cu diferențe de gen în remunerare și cu un decalaj în evoluția carierei; subliniază că este amenințat principiul remunerării egale pentru aceeași muncă prestată la același loc de muncă, care garantează salarii juste și echitabile, deși principiul reprezintă unul dintre pilonii fundamentali ai echității sociale pe piața muncii și, prin urmare, ar trebui protejat cu prioritate; reamintește că nu ar trebui să se permită apariția inegalităților în economia digitală pentru egalitatea salarială și evoluția în carieră; subliniază că o creștere a participării femeilor pe piața muncii și a investițiilor aferente în politicile de incluziune socială va contribui la reducerea diferenței de remunerare între femei și bărbați; subliniază, totodată, că negocierea colectivă este importantă în economia de piață digitală pentru a asigura calitatea și siguranța locurilor de muncă în epoca digitalizării;

9. consideră că diferențele la pensie între femei și bărbați, care sunt acum de 39 %[1] și reprezintă un factor determinant pentru riscul de sărăciei al femeilor din UE, trebuie soluționate printr-o gamă largă de instrumente cuprinzătoare; constată că femeile întâmpină dificultăți în acumularea de contribuții suficiente atât la sistemul privat, cât și la sistemul public de pensii, din cauza diferenței de remunerare, a muncii precare și prost remunerate, a activităților de îngrijire neplătite și a excluderii de pe piața muncii pentru perioade îndelungate de-a lungul vieții lor; subliniază că trebuie combătută discriminarea indirectă în sistemele de pensii, nu doar în sistemele de pensii ocupaționale, ci și în

[1] Rezoluția Parlamentului European din 9 septembrie 2015 referitoare la Raportul privind punerea în aplicare, rezultatele și evaluarea globală a Anului european al îmbătrânirii active și solidarității între generații (2012) (Texte adoptate, P8_TA(2015)0309).

practicile sistemelor de pensii obligatorii; cere statelor membre să introducă „credite de îngrijire” pentru femei, dar și pentru bărbați ca perioade echivalente pentru acumularea drepturilor de pensie, astfel încât să se asigure că cei care își întrerup cariera pentru a îngriji informal și neplătit o persoană dependentă sau un membru al familiei nu sunt dezavantajați în acest sens și că perioada petrecută ca îngrijitor se calculează la pensie, pentru a reflecta contribuția pe care aceste persoane continuă să o aducă societății; observă, în acest context, că cele mai multe activități de îngrijire din UE sunt în prezent asigurate de acești îngrijitori informali, neplătiți, dar ei sunt supuși din ce în ce mai mult unor presiuni datorate schimbărilor demografice și a sarcinilor de îngrijire din ce în ce mai mari și că femeile reprezintă 78% din totalul îngrijitorilor;

10. constată că femeile pensionate sunt grupul cel mai vulnerabil și deseori trăiesc în sărăcie sau se confruntă cu riscul de sărăcie; invită statele membre să trateze problema reducerii diferențelor de pensii între femei și bărbați ca obiectiv economic; invită statele membre să își reformeze sistemele de pensii, cu scopul de a asigura întotdeauna pensii adecvate pentru toți, pentru a putea elimina diferențele de pensii; consideră că printre instrumentele pentru rezolvarea diferențelor de pensii se numără: ajustarea sistemelor de pensii pentru a asigura egalitatea între femei și bărbați, ajustări în ceea ce privește educația, planificarea carierei, sisteme de concediu pentru creșterea copilului și alte servicii de sprijin parental; invită statele membre să aibă în vedere asigurarea unor drepturi de pensie comune în caz de divorț sau separare legală, în conformitate cu principiul subsidiarității; constată că sistemele de pensii ocupaționale pentru limită de vârstă sunt administrate din ce în ce mai mult în conformitate cu principiile din asigurări și că acest lucru ar putea da naștere multor inegalități în ceea ce privește protecția socială[1]; subliniază că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit clar că sistemele de pensii ocupaționale trebuie privite drept remunerație și că, prin urmare, li se aplică principiul egalității de tratament;

11. constată că femeile sunt mult mai des angajate în locuri de muncă precare, prost plătite și cu contracte atipice de muncă; observă că un alt aspect al precarității locurilor de muncă îl reprezintă proporția muncii involuntare cu fracțiune de normă, care a crescut de la 16,7 % la 19,6 % din totalul forței de muncă ocupate și a contribuit la riscul de sărăcie; invită statele membre să-și intensifice eforturile de combatere a muncii nedeclarate, a locurilor de muncă precare și a abuzului de forme atipice de contracte, inclusiv a contractelor cu zero ore de lucru în unele state membre; subliniază nivelul ridicat de muncă nedeclarată făcută de femei, ceea ce le afectează veniturile, protecția și securitatea socială și care are consecințe nefaste asupra PIB-ului în UE; îndeamnă statele membre să ia în considerare aplicarea recomandărilor Organizației Internaționale a Muncii (OIM) vizând diminuarea muncii precare[2], de exemplu prin analizarea și limitarea condițiilor în care pot fi folosite contractele precare și limitarea perioadei în care lucrătorii pot fi angajați cu un astfel de contracte succesive, urmând ca după aceea să li se ofere obligatoriu opțiunea de a încheia un contract permanent;

12. subliniază că, deși femeile sunt din ce în ce mai bine calificate, chiar depășind bărbații ca nivel de educație, ele continuă să fie subreprezentate pe piața muncii; prin urmare, subliniază să sunt necesare acțiuni suplimentare pentru a asigura integrarea sistematică a

[1] http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/files/conference_sept_2011/dgjustice_oldagepensionspublication3march2011_en.pdf.
[2] Organizația Internațională a Muncii, *Policies and regulations to combat precarious employment* (Politici și recomandări pentru combaterea locurilor de muncă precare), 2011.

echilibrului între viața profesională și cea de personală în elaborarea politicilor, inclusiv a serviciilor de îngrijire și a dispozițiilor privind concediul și programele de muncă flexibile, precum și a sistemelor de impozitare și de prestații care nu descurajează a doua persoană care contribuie la venitul familiei să lucreze sau să lucreze mai mult;

13. invită Comisia să spargă așa-numitul „plafon de sticlă” ce împiedică femeile să ocupe poziții manageriale și poziții de vârf; solicită, așadar, să fie adoptată rapid Directiva privind prezența femeilor în consiliile de administrație, ca un prim pas important în direcția reprezentării egale în sectorul public și cel privat; subliniază responsabilitatea Comisiei de a lua toate măsurile care pot contribui la depășirea impasului din Consiliu în adoptarea unei legislații a UE privind transparența și un mai bun echilibru între femei și bărbați în recrutările pentru posturile decizionale;

14. subliniază că antreprenoriatul poate reprezenta o modalitate pentru femei de a-și câștiga independența; îndeamnă statele membre să mărească disponibilitatea și gradul de informare privind oportunitățile, cum ar fi microcreditele, care reprezintă o modalitate de a obține fonduri fără a contacta datorii excesive (camătă);

15. subliniază că reconcilierea vieții profesionale cu viața privată constituie o condiție esențială pentru egalitatea de gen; invită Comisia și statele membre să elaboreze fără întârziere propunerile care vor conduce la Directiva privind concediul de maternitate, Directiva privind concediul de îngrijire și la consolidarea legislației privind concediul de paternitate; subliniază că absența unor servicii de îngrijire și de asistență a copiilor, a persoanelor în vârstă și a persoanelor cu dizabilități, care să fie accesibile, convenabile ca preț și de calitate, contribuie la decalajele de gen în ocuparea forței de muncă, remunerare și pensie, precum și la existența unui număr disproporționat de femei în locuri de muncă precare, de femei sărace sau aflate în risc de sărăcie; subliniază că acest lucru se întâmplă mai ales în cazul familiilor monoparentale, majoritatea fiind susținute de femei; în acest sens, subliniază, în special, că trebuie îndeplinite obiectivele de la Barcelona privind serviciile de îngrijire a copiilor; subliniază că obiectivele au fost stabilite inițial pentru anul 2020, însă ele nu au fost încă îndeplinite în majoritatea statelor membre; îndeamnă statele membre să crească numărul de femei pe piața muncii prin măsuri care să îmbunătățească echilibrul între viața profesională și viața personală, să țină cont în special de situațiile familiale dificile și să aducă îmbunătățirile necesare și benefice pentru accesul la serviciile de îngrijire a copiilor, de exemplu prin mărirea cheltuielilor dedicate serviciilor de îngrijire a copiilor sau ajutoarelor pentru gospodării, stimulând angajatorii să contribuie la costurile de îngrijire a copiilor, utilizând mai bine fondurile UE și inspirându-se din cele mai bune practici ale statelor membre;

16. consideră că sărăcia în rândul copiilor este legată de sărăcia femeilor și, prin urmare, invită statele membre să pună în practică Recomandarea privind sărăcia în rândul copiilor și bunăstarea copiilor[1] și să folosească cadrul de monitorizare bazat pe indicatori prevăzut în recomandare;

17. salută votul Parlamentului prin care li se cere Comisiei și statelor membre să introducă o garanție pentru copii, astfel încât fiecare copil afectat de sărăcie să aibă acces la asistență medicală gratuită, învățământ gratuit, îngrijire gratuită, o locuință decentă și o alimentație

[1] Recomandarea Comisiei Europene intitulată „Investiția în copii: ruperea cercului vicios al defavorizării”, Bruxelles, 20.2.2013 C(2013)0778.

adecvată[1],

18. consideră că politicile de austeritate duc la reprivatizarea serviciilor de îngrijire, ceea ce nu numai că reduce accesul la acestea, ci și crește semnificativ povara pentru femeile care îngrijesc copii, persoane în vârstă sau cu dizabilități, transferând responsabilitățile de îngrijire de la societate către femei; invită statele membre să restabilească servicii publice accesibile și de calitate pentru îngrijirea copiilor, a persoanelor în vârstă și a celor cu dizabilități;

19. constată că lipsa unor servicii de calitate și la prețuri accesibile pentru îngrijirea și sprijinirea persoanele cu dizabilități, a persoanelor în vârstă și a altor persoane dependente nu numai că reduce accesul la serviciile de îngrijire, dar crește în mod semnificativ și numărul de sarcini îndeplinite de femei; observă că reducerile operate în serviciile publice și infrastructura socială afectează în mod disproporționat femeile și, prin urmare, au un impact negativ asupra participării femeilor pe piața muncii, crescând astfel riscul de sărăcie și excluziunea socială pentru femei; invită statele membre să asigure servicii publice de calitate și accesibile, inclusiv pentru îngrijirea persoanelor cu dizabilități și a celor în vârstă, prevăzând măsuri precum îmbunătățirea atractivității locurilor de muncă în sectorul sănătății și al serviciilor sociale, atât pentru bărbați și femei, dar în special pentru tineri;

20. subliniază rolul esențial al serviciilor publice de calitate, mai ales pentru femei, deoarece ele folosesc mult mai mult astfel de servicii; subliniază că în combaterea sărăciei este foarte important accesul universal la servicii publice de calitate, la prețuri rezonabile, amplasate în locuri în care se ajunge ușor și care sunt bazate pe cerere;

21. subliniază necesitatea unor eforturi ferme de combatere a violenței domestice, în special a violenței față de femei; remarcă faptul că independența economică a femeilor joacă un rol crucial în viețile și în capacitatea lor de a ieși din situații de violență domestică și că femeile care și-au epuizat concediul plătit își pot pierde locul de muncă și independența economică; constată că introducerea recentă a concediului din motive de violență domestică în Australia și în SUA a asigurat protecția locului de muncă pentru un număr mare de lucrători afectați de violența domestică, permițând, de exemplu, persoanelor respective să meargă la doctor, să meargă în fața instanței sau să-și rezolve alte obligații cărora trebuie să le facă față în astfel de situații; invită Comisia și statele membre să analizeze fezabilitatea și rezultatele posibile ale introducerii unui sistem de concediu special, plătit pentru victimele și supraviețuitorii violenței domestice, dacă absența unui concediu plătit împiedică victimele să-și păstreze locurile de muncă, asigurându-le în același timp intimitatea, să introducă măsuri suplimentare pentru a atrage atenția asupra problemei violenței domestice și să ajute victimele unor astfel de violențe, să promoveze o mai bună cunoaștere și apărare a drepturilor lor și să le protejeze independența economică;

22. invită Comisia și statele membre să se asigure că sunt folosite fondurile structurale și de investiții, în special Fondul social european, dar și Fondul european pentru investiții strategice, pentru a îmbunătăți educația și formarea profesională, cu scopul de a mări accesul pe piața muncii și de a combate șomajul, sărăcia și excluziunea socială; subliniază că cele 20 de procente din Fondul social european (FSE) alocate pentru măsuri de

[1] Rezoluția Parlamentului European din 24 noiembrie 2015 referitoare la reducerea inegalităților, în special a sărăciei în rândul copiilor (Texte adoptate, P8_TA(2015)0401).

incluziune socială și proiecte de inovare socială ar putea fi folosite mai mult pentru a sprijini inițiative cum ar fi micile proiecte locale ce urmăresc să ajute femeile care se confruntă cu sărăcia și excluziunea socială să reintre pe piața muncii; îndeamnă statele membre să desfășoare mai multe campanii de informare cu privire la posibilitățile de participare la proiectele finanțate de UE;

23. invită Comisia și statele membre să integreze dimensiunea de gen în procesul bugetar pentru a se asigura că deciziile bugetare țin cont de dimensiunea de gen și abordează diferențiat efectele;

24. solicită elaborarea efectivă a unor indicatori privind sărăcia și excluziunea socială în rândul femeilor, pe baza celor elaborați în 2007[1];

25. invită statele membre să coopereze în combaterea sărăciei cu ONG-uri care își desfășoară cu succes activitatea în zonele afectate de sărăcie extremă și care dispun de un know-how prețios în comunitățile locale; invită statele membre să sprijine o colaborare efectivă la nivel local;

26. invită statele membre și Comisia să implice partenerii sociali (sindicatele și angajatorii) și societatea civilă, inclusiv organizațiile care susțin egalitatea de gen, în realizarea egalității dintre femei și bărbați, pentru a promova un tratament egal; subliniază că domeniile vizate de dialogul social trebuie să includă monitorizarea și promovarea la locul de muncă a practicilor legate de egalitatea de gen, incluzând programe de lucru flexibile pentru a promova reconcilierea vieții profesionale cu viața privată; subliniază importanța contractelor colective de muncă pentru combaterea discriminării și promovarea egalității între femei și bărbați la locul de muncă, alături de alte instrumente precum codurile de conduită sau cercetările și schimburile de experiență și de bune practici în domeniul egalității de gen.

[1] Consiliul Uniunii Europene, Consiliul Ocuparea Forței de Muncă, Politică Socială, Sănătate și Consumatori, „Examinarea aplicării Platformei de acțiune de la Beijing de către statele membre și instituțiile UE – Indicatori referitori la femei și sărăcie” – Proiect de concluzii ale Consiliului”, decembrie 2007, 13947/07 ADD.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ

Data adoptării	16.3.2016
Rezultatul votului final	+: 44 –: 4 0: 4
Membri titulari prezenți la votul final	Laura Agea, Guillaume Balas, Tiziana Beghin, Brando Benifei, Vilija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Ole Christensen, Jane Collins, Martina Dlabajová, Lampros Fountoulis, Elena Gentile, Thomas Händel, Rina Ronja Kari, Jan Keller, Ádám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Morten Løkkegaard, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Joëlle Mélin, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, João Pimenta Lopes, Georgi Pirinski, Marek Plura, Terry Reintke, Sofia Ribeiro, Maria João Rodrigues, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Jana Žitňanská
Membri supleanți prezenți la votul final	Maria Arena, Georges Bach, Heinz K. Becker, Lynn Boylan, Karima Delli, Paloma López Bermejo, António Marinho e Pinto, Edouard Martin, Ivo Vajgl

28.1.2016

AVIZ AL COMISIEI PENTRU CULTURĂ ȘI EDUCAȚIE

destinat Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen

referitor la sărăcie: o perspectivă de gen
(2015/2228(INI))

Raportoare pentru aviz: Silvia Costa

SUGESTII

Comisia pentru cultură și educație recomandă Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

A. întrucât guvernele s-au angajat, în cadrul Convenției Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului și al Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă, să se asigure că toți băieții și toate fetele finalizează cursurile ciclului școlar primar; întrucât Parlamentul a organizat un eveniment intitulat „Capacitarea femeilor și a fetelor prin educație” cu ocazia Zilei internaționale a femeii, în mai 2015; întrucât educația, atât cea formală, cât și cea informală, este esențială pentru depășirea marginalizării și a formelor multiple de discriminare, inițiind un dialog și generând transparență și înțelegere între comunități, precum și asigurând capacitarea comunităților marginalizate;

B. întrucât unul dintre obiectivele Strategiei Europa 2020 este acela de a reduce numărul cetățenilor europeni care trăiesc sub pragul național al sărăciei, scoțând astfel din sărăcie peste 20 de milioane de persoane, până în 2020;

C. întrucât printre obiectivele Strategiei Europa 2020 se numără o reducere a ratei de abandon școlar timpuriu, astfel încât aceasta să ajungă la sub 10 %;

D. întrucât unul dintre obiectivele Strategiei Europa 2020 este asigurarea faptului că 40 % dintre persoanele cu vârste între 30 și 34 de ani urmează studii universitare, în raport cu media actuală de 37,9 %; întrucât procentul mediu în cazul femeilor a depășit 42,3 %, comparativ cu 33,6 % în cazul bărbaților;

E. întrucât participarea la forme de învățământ pentru adulți înregistrează o medie de 11 % în UE, față de obiectivul de 15 % al Strategiei Europa 2020, participarea fiind mai redusă în rândul femeilor, în primul rând din cauza dificultății de a combina astfel de activități cu necesitatea de a concilia cerințele legate de viața profesională cu cele legate de familie;

F. întrucât educația pentru egalitatea de gen trebuie să vizeze combaterea „feminizării sărăciei” prin depășirea stereotipurilor de gen și să conducă la o reprezentare sporită a

femeilor și a fetelor și a altor genuri în sectoarele economic, social și politic;

G. întrucât măsurile de austeritate și reformele pieței naționale ale muncii adoptate de statele membre au determinat creșterea sărăciei, a ratelor șomajului și a numărului de locuri de muncă precare și de proastă calitate; întrucât femeile au fost mai grav afectate de aceste măsuri și reforme;

H. întrucât sărăcia reprezintă un factor major în ceea ce privește egalitatea de acces la educație, având în vedere costurile directe și indirecte pe care aceasta le implică;

I. întrucât criza economică a afectat cu precădere femeile, sporind riscul de sărăcie în rândul acestora;

J. întrucât hărțuirea are efecte grave asupra rezultatelor școlare și întrucât efectele psihologice ale acesteia, precum și cele asupra randamentului, sunt diferite în cazul băieților și al fetelor;

K. întrucât formarea profesională și cea complementară contribuie la integrarea pe piața muncii,

1. subliniază că accesul egal la servicii de îngrijire a copiilor la prețuri accesibile este esențial pentru menținerea echilibrului între viața de familie și viața profesională, astfel încât să se evite situația în care femeile sunt obligate să se orienteze către locuri de muncă cu fracțiune de normă sau cu jumătate de normă sau să iasă de tot din câmpul muncii; subliniază, de asemenea, faptul că accesul la educație gratuită de înaltă calitate este esențial pentru asigurarea egalității de șanse pentru fete și băieți, eliminând totodată ciclurile sărăciei, în special în cazul femeilor;

2. constată că educația și cultura joacă un rol esențial în ceea ce privește contestarea și schimbarea atitudinilor și a stereotipurilor și sprijinirea femeilor și fetelor în vederea dobândirii egalității;

3. subliniază că discriminarea de gen este un factor și mai important, dezavantajând fetele nu numai în ceea ce privește accesul acestora la educație, ci și în ceea ce privește scopul esențial al educației, care trebuie să fie favorizarea dezvoltării personalității, capacității și a încrederii în sine a acestora, precum și a aptitudinilor mentale și fizice, valorificându-le potențialul;

4. subliniază nevoia imediată de a reduce decalajul dintre nivelul ridicat de educație al femeilor din UE și oportunitățile profesionale disponibile pentru acestea după încheierea studiilor, fapt ce reprezintă o pierdere pentru societate în ansamblu;

5. subliniază importanța asigurării susținerii și a investițiilor pentru activitățile și oportunitățile de învățare, pe lângă cele oferite de educația formală, mai ales în cazul fetelor, oferindu-le acestora posibilitatea dobândirii de competențe netehnice și de calificări transversale, pentru a facilita dezvoltarea cetățeniei europene; subliniază, de asemenea, importanța educației nonformale pentru atragerea persoanelor cu competențe reduse și expuse riscului de sărăcie către educație și piața muncii;

6. subliniază faptul că este necesar să se extindă oferta cursurilor de formare profesională,

suplimentară și de alt fel la adulți, în special la femei, pentru a consolida integrarea și reintegrarea acestora pe piața muncii și a reduce astfel riscul de sărăcie;

7. subliniază faptul că egalitatea de gen în domeniul educației înseamnă că fetele și băieții, femeile și bărbații beneficiază de aceleași șanse și tratament în ceea ce privește accesul la educația de înaltă calitate, procesul educațional și rezultatele acestuia, precum și de măsuri pozitive prin care se combate inegalitatea de gen structurală, culturală și intersecțională, astfel încât să poată avea loc capacitarea femeilor și a fetelor prin educație; amintește că deși 60 % dintre absolvenții din Uniunea Europeană sunt femei, rata șomajului în rândul acestora rămâne mai mare decât cea în rândul bărbaților; subliniază, prin urmare, necesitatea de a oferi soluții sustenabile care să acorde un loc central egalității de gen în cadrul politicilor de orientare profesională și al politicilor vizând protejarea locurilor de muncă și stimularea creșterii economice;

8. subliniază importanța formării profesorilor cu privire la impactul rolurilor de gen și ale stereotipurilor de gen și importanța prevenirii acestora; subliniază necesitatea de a analiza măsura în care stereotipurile de gen sunt contestate în sala de clasă;

9. invită statele membre și Comisia să elimine barierele din calea accesului la educație formală și informală și la învățarea pe tot parcursul vieții prin creșterea sensibilizării și îmbunătățirea consilierii, prin acordarea de sprijin financiar și de sprijin precum servicii de îngrijire a copiilor și a persoanelor în vârstă, pentru a le permite femeilor și bărbaților să participe la programele de învățare pe tot parcursul vieții, adoptând o abordare intergenerațională și promovând rolul instituțiilor europene;

10. reamintește că este necesară integrarea perspectivei de gen la toate nivelurile sistemului de învățământ și subliniază nevoia de a combate stereotipurile legate de materiile tehnice, care limitează posibilitățile de alegere ale fetelor în ceea ce privește cariera profesională; ia act de importanța reprezentării femeilor în procesul decizional din cadrul instituțiilor educaționale, inclusiv în școli și universități;

11. subliniază faptul că femeile și fetele sunt libere să decidă cu privire la traseul lor educațional, la viața profesională și la cariera lor;

12. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că femeile care au copii sunt discriminate la locul de muncă din cauză că sunt mame și nu din cauză că performanțele lor profesionale sunt mai slabe decât ale colegilor lor; îndeamnă statele membre să promoveze în mod activ imaginea pozitivă a mamelor ca angajați și să combată fenomenul „penalității pe motiv de maternitate”, evidențiat de mai multe studii de cercetare;

13. solicită instituirea unor mecanisme de finanțare care să stimuleze asigurarea unei reprezentări egale în domeniile în care există un dezechilibru de gen și subliniază necesitatea existenței unor date defalcate pe gen, pentru a înțelege mai bine situația în ceea ce privește fetele, băieții, bărbații și femeile și pentru a putea, prin urmare, găsi soluții mai eficiente pentru dezechilibre; solicită Comisiei să prezinte datele defalcate în funcție de gen și vârstă privind participarea la programele europene de mobilitate în scopuri educaționale, precum Erasmus +, Europa Creativă și Europa pentru cetățeni;

14. accentuează faptul că în toate statele membre, riscul de sărăcie și excluziune socială în rândul copiilor este strâns legat de nivelul de educație al părinților și al îngrijitorilor, și în

special de cel al mamelor, de situația părinților pe piața muncii, de condiția lor socială și de serviciile de sprijinire a familiei oferite de stat; subliniază faptul că lipsa educației este un factor major de risc pentru sărăcia și excluziunea socială a copiilor; ia act de faptul că o serie de factori familiali, cum ar fi instabilitatea și stilul de viață al familiei, familiile monoparentale, condițiile de viață precare, probleme de sănătate fizică și mentală și violența domestică, pot, de asemenea, mări probabilitatea ca tinerii să renunțe prematur la educație și formare profesională;

15. invită Comisia și statele membre să investească în educația formală și informală și în învățarea pe tot parcursul vieții, pentru a combate sărăcia și a crește reprezentarea femeilor în domeniile dominate în mod tradițional de bărbați, cum ar fi știința, tehnologia, ingineria, matematica și antreprenoriatul, susținând modelele feminine și rețelele de mentori inter pares și depășind astfel stereotipurile și prejudiciile de gen;

16. subliniază că sărăcia poate influența în mod conștient sau inconștient alegerile în materie de educație ale băieților și fetelor, introducând un factor economic; subliniază, prin urmare, rolul important pentru familii al consilierii din partea personalului pedagogic pentru a le permite băieților și fetelor să își valorifice pe deplin potențialul pe parcursul formării lor inițiale;

17. subliniază importanța pe care o are sportul ca instrument de formare a caracterului și de transmitere a valorilor, contribuind la combaterea prejudecăților și a stereotipurilor care împiedică femeile și bărbații să se dezvolte în conformitate cu așteptările personale și cu competențele individuale;

18. invită statele membre să acorde o mai mare atenție importanței unei educații fizice de calitate pentru ambele sexe și le sugerează să elaboreze strategiile necesare pentru abordarea acestei probleme;

19. reamintește importanța educației prin intermediul sportului și potențialul sportului de a ajuta tinerii vulnerabili din punct de vedere social să revină pe calea cea bună și solicită statelor membre și organizațiilor sportive să promoveze politici de egalitate în cadrul diferitelor competiții;

20. reamintește, în special, dreptul copiilor migranți și refugiați, atât fete, cât și băieți, de a avea acces la educație, aceasta fiind una dintre prioritățile societăților europene; subliniază, prin urmare faptul că ar trebui luate măsuri urgente în domeniul educației pentru migranți, atât la nivelul UE, cât și la nivel național, având în vedere criza persistentă a migrației; subliniază faptul că educația este esențială pentru integrare și capacitatea de inserție profesională și că dacă sistemele naționale de învățământ nu reușesc să facă față acestei provocări, se poate crea o segregare culturală și mai accentuată și se pot intensifica diviziunile sociale; subliniază faptul că accesul la educație care să respecte standardele de calitate necesare și să fie însoțită de asistență lingvistică și psihologică, atât în taberele de refugiați, cât și în orașele de sosire, nu trebuie să fie subminat de chestiuni de ordin birocratic și administrativ legate de recunoașterea statutului de refugiat;

21. reamintește că femeile migrante și copiii migranți sunt unele dintre grupurile cele mai vulnerabile și sunt expuși unui risc ridicat de excluziune economică și socială în ceea ce privește accesul redus la servicii de asistență medicală primară și la locuințe decente;

22. subliniază importanța implicării active a bărbaților și a băieților în problema egalității de gen și faptul că educația formală și informală, precum și programele de învățare pe tot parcursul vieții în domeniul egalității de gen, trebuie să implice, de asemenea, băieții și bărbații, pentru a contribui la combaterea excluziunii sociale și a discriminării care accentuează sărăcia în rândul femeilor;

23. subliniază faptul că orice politică educațională instituită pentru a combate legătura dintre egalitatea de gen și sărăcie trebuie să pună un accent specific asupra femeilor și grupurilor care se confruntă cu discriminări multiple;

24. subliniază faptul că, în comparație cu fetele, probabilitatea ca băieții să renunțe la școală având calificări reduse sau fără a deține calificări este de două ori mai mare, dar contextul și statutul socioeconomic par a fi factori mai relevanți de anticipare a condiției și a nivelului de educație decât simpla apartenență la un gen, fapt care duce la nevoia de a pune accentul pe provocările sociale și economice în ceea ce privește stabilirea unor oportunități educaționale de înaltă calitate pentru toți și solicită acordarea de sprijin educațional corespunzător în vederea combaterii acestui dezechilibru;

25. subliniază rolul învățării pe tot parcursul vieții în a oferi noi oportunități adulților care au fost nevoiți să părăsească de timpuriu școala sau să se orienteze inițial spre o formare care nu le-a permis să-și valorifice potențialul sau ambițiile;

26. solicită Comisiei și statelor membre să garanteze și să promoveze accesul la programe de formare profesională destinate tinerilor și adulților; reamintește rolul important jucat de Fondul social european în ceea ce privește inserția profesională, prin intermediul finanțării politicilor de formare, și invită statele membre și autoritățile locale să promoveze utilizarea acestui fond;

27. reamintește rolul asociațiilor de voluntariat și al sectorului terțiar în acest domeniu și solicită statelor membre să susțină activitatea acestora; reamintește nivelul ridicat de participare a femeilor în sectorul voluntariatului, chiar și în domeniul educațional, pentru a susține și consolida serviciile educaționale inclusiv pentru copiii refugiați și defavorizați;

28. amintește că din cauza crizei financiare din 2008, s-a înregistrat o încetinire a evoluției și integrării femeilor pe piața muncii în favoarea bărbaților cu aceeași pregătire; solicită Comisiei să ia măsuri pentru a asigura egalitatea în carieră și a evita pauperizarea femeilor și încetinirea evoluției carierelor lor profesionale; solicită, în vederea creșterii nivelului de participare a femeilor la toate sectoarele de activitate și a asigurării egalității de șanse, adoptarea unor măsuri de sprijin specifice care să le permită femeilor să combine serviciul cu activitățile de formare și să împartă totodată responsabilitățile familiale cu soții lor;

29. afirmă că participarea fetelor la viața școlară este o condiție indispensabilă pentru a combate abandonul școlar timpuriu, având în vedere că fetele capătă încredere atunci când li se dă posibilitatea de a schimba în mod activ în bine viața lor sau a altor persoane; ia act de faptul că, de asemenea, implicarea fetelor poate contribui la schimbarea percepției opiniei publice cu privire la lucrurile pe care fetele sunt capabile să le facă și permite ca acestea să fie percepute ca cetățeni și actori sociali activi în ceea ce privește protejarea drepturilor individuale.

REZULTATUL VOTULUI FINAL
ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ

Data adoptării	25.1.2016
Rezultatul votului final	+: 24 –: 4 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Isabella Adinolfi, Andrea Bocskor, Louise Bours, Nikolaos Chountis, Silvia Costa, Mircea Diaconu, Damian Drăghici, Jill Evans, María Teresa Giménez Barbat, Giorgos Grammatikakis, Petra Kammerevert, Rikke Karlsson, Andrew Lewer, Svetoslav Hristov Malinov, Curzio Maltese, Stefano Maullu, Luigi Morgano, Michaela Šojdrová, Yana Toom, Helga Trüpel, Sabine Verheyen, Julie Ward, Bogdan Brunon Wenta, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Milan Zver
Membri supleanți prezenți la votul final	Eider Gardiazabal Rubial, Dietmar Köster, Zdzisław Krasnodębski, Ernest Maragall, Algirdas Saudargas
Membri supleanți (articolul 200 alineatul (2)) prezenți la votul final	Gabriel Mato, Jaromír Štětina

REZULTATUL VOTULUI FINAL
ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND

Data adoptării	19.4.2016
Rezultatul votului final	+: 25 –: 2 0: 4
Membri titulari prezenţi la votul final	Maria Arena, Catherine Bearder, Beatriz Becerra Basterrechea, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Anna Maria Corazza Bildt, Viorica Dăncilă, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Elisabeth Köstinger, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Angelika Mlinar, Maria Noichl, Marijana Petir, Pina Picierno, João Pimenta Lopes, Terry Reintke, Jordi Sebastià, Michaela Šojdrová, Ernest Urtasun, Jadwiga Wiśniewska, Anna Záborská, Jana Žitňanská
Membri supleanți prezenți la votul final	Rosa Estaràs Ferragut, Kostadinka Kuneva, Constance Le Grip, Evelyn Regner, Marc Tarabella
Membri supleanți (articolul 200 alineatul (2)) prezenți la votul final	Julia Reid, Marco Zanni

VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND

25	+
ALDE	Catherine Bearder, Beatriz Becerra Basterrechea, Angelika Mlinar
EFDD	Marco Zanni
GUE/NGL	Malin Björk, Kostadinka Kuneva, João Pimenta Lopes
PPE	Anna Maria Corazza Bildt, Rosa Estaràs Ferragut, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Elisabeth Köstinger, Constance Le Grip
S&D	Maria Arena, Vilija Blinkevičiūtė, Viorica Dăncilă, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Maria Noichl, Pina Picierno, Evelyn Regner, Marc Tarabella
VERTS/ALE	Terry Reintke, Jordi Sebastià, Ernest Urtasun

2	-
EFDD	Julia Reid
PPE	Michaela Šojdrová

4	0
ECR	Jadwiga Wiśniewska, Jana Žitňanská
PPE	Marijana Petir, Anna Záborská

Legenda simbolurilor utilizate:
+ : pentru
- : împotrivă
0 : abțineri